

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache

judecători – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpații Lisnic Vladimir și Vieru Adrian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Lisnic Vladimir Evghenii, *născut la 28 februarie 1977, originar din mun. Chișinău, fără domiciliu permanent;*

Vieru Adrian Ion, *născut la 08 ianuarie 1981, originar din mun. Chișinău, bd. Dacia, nr. 34, ap. 66*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.06.2014 – 10.12.2014;

Instanța de apel: 05.03.2015 – 27.04.2015;

Instanța de recurs: 23.10.2015 – 02.12.2015

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 decembrie 2014:

Lisnic Vladimir Evghenii a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. e) și art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilite următoarele pedepse:

- în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal – 5 (cinci) ani închisoare, fără amendă;
- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal – 5 (cinci) ani închisoare.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i s-a stabilit o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință, **Vieru Adrian Ion** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința de condamnare, prima instanță a constatat că, Lisnic Vladimir Evghenii la data 13 aprilie 2014, aproximativ la ora 02:45, aflându-se în fața blocului nr. 32, bd. Dacia mun. Chișinău, acționând de comun acord cu Vieru Adrian Ion, manifestând un cinism și obrăznicie deosebită, în momentul în care pe lângă ei trecea cet. Rudîi Ion, s-au adresat în adresa lui cu cuvinte vulgare, la ce Rudîi Ion s-a apropiat de ei și prezentându-se că este polițist a cerut de la ei să se liniștească, apoi s-a întors cu spatele spre ei cu scopul de a pleca. În momentul dat, Lisnic Vladimir Evghenii, continuându-și acțiunile sale, încălcând grosolan ordinea publică, fără nici un motiv, i-a aplicat lui Rudîi Ion o lovitură peste cap cu o sticlă, în rezultatul căreia sticla s-a stricat, prin ce i-au cauzat conform raportului de constatare medico-legală nr. 1631 din 14.04.2014, vătămări corporale sub formă de edem al țesuturilor moi ale capului, iar mai apoi au fugit de la fața locului.

Tot el, Lisnic Vladimir Evghenii, la 13 aprilie 2014, aproximativ la ora 02:45, aflându-se în fața blocului nr. 32 bd. Dacia mun. Chișinău, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aplicând violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea cet. Rudîi Ion, manifestată prin aplicarea loviturilor cu piciorul peste cap, în mod deschis, din buzunarul scurtei a sustras de la ultimul portmoneul în valoare de 70 lei în care se aflau mijloace bănești în sumă de 80 lei, permisul de conducere și certificatul de serviciu provizoriu, după care cu bunul sustras a părăsit locul faptei, prin ce i-a cauzat cet. Rudîi Ion o daună materială în sumă totală de 150 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apeluri:

- *inculpatul Lisnic Vladimir*, a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea sa, argumentând că cauză penală a fost fabricată de procurorul Harti Vladislav, acest fapt fiind cert din materialele cauzei penale, în baza cărora a fost condamnat.

Acesta a menționat că în cadrul judecării cauzei a fost audiat, dar declarațiile au fost doar parțial fixate în procesul-verbal al ședinței de judecată, iar la expunerea dezacordului său, judecătorul Radu Țurcanu i-a atenționat că își înrăutățește situația, după cum și s-a procedat în cauza penală vizată.

De asemenea de către acesta și avocatul Gromovenco Vladimir au fost înaintate un șir de demersuri, care aveau scopul să scoată la iveală adevărul, însă judecătorul le-a respins fără a ține cont de acest fapt.

- *avocatul Gromovenco Vladimir în numele inculpatului Lisnic Vladimir*, a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Lisnic Vladimir să fie achitat, pe motiv că infracțiunile incriminate nu au fost săvârșite de el.

În susținerea apelului apărătorul a invocat că toate probele prezentate de către acuzatorul de stat în cadrul cercetării judecătorești nu demonstrează vinovăția inculpatului Lisnic Vladimir Evghenii, dar din contra, sunt niște presupuneri. Mai mult ca atât, nevinovăția inculpatului se demonstrează și prin faptul că în seara de 12 aprilie 2014 spre 13 aprilie 2014 s-a aflat în altă localitate conform descifrărilor telefonice care sunt anexate la prezenta cauză penală și anume în regiunea str. Trandafirilor.

Totodată a susținut că procesul-verbal de recunoaștere din 18 aprilie 2014 în cadrul căruia partea vătămată Rudîi Ion a recunoscut că Lisnic Vladimir l-a lovit cu piciorul în regiunea capului și i-a sustras din buzunar bunuri în valoare de 150 lei, este lovit de nulitate deoarece este contrar prevederilor art. 116 alin. (3) Cod de procedură penală, întrucât la efectuarea procedurii de recunoaștere, asistenții procedurali erau îmbrăcați în haine de lucru murdare de materiale de construcție (vopsea, ciment, etc.).

Mai mult ca atât, a considerat dubioase și declarațiile părții vătămate care a declarat că nu era în stare de ebrietate, contrar acestei afirmații, colaboratorul poliției 902 Zazuc Mihai, în prima instanță a declarat că de la Rudîi Ion mirosea a alcool, precum și că permisul de conducere a fost găsit de către martorul Susac Ghenadie anume în locul unde a început conflictul și nu în locul unde a fost sustras sau în alt loc care era indicat de partea vătămată.

- *avocatul Mardari Valeriu în numele inculpatului Vieru Adrian*, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Vieru Adrian.

În vederea motivării apelului declarat, apărătorul inculpatului a indicat că, cumulum de probe administrat pe cauză nu dovedește cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar prima instanță a pus la baza sentinței de condamnare doar declarațiile părții vătămate, fără a aprecia și restul probatoriului, prin coroborare cu circumstanțele de fapt.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2015 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4. Pentru a pronunța decizia adoptată, instanța de apel a constatat că, în pofida faptului că inculpații nu au recunoscut vina în comiterea faptelor incriminate, vinovăția lor se dovedește prin următoarele probe:

- prin conținutul procesului verbal de cercetare la fața locului din 13 aprilie 2014 conform căruia la fața locului au fost depistate cioburi de sticlă (f.d.8);

- prin conținutul raportului de constatare medico-legală nr. 1631 din 14 aprilie 2014, conform căruia rezultatul examenului medico - legal al cet. Rudii Ion s-a constatat: edem al țesuturilor moi ale capului, excoriații pe suprafața dorsală ambelor mâni, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contodont dur care se califică ca vătămare neînsemnată (f.d.17/1);

- prin conținutul procesului verbal de recunoaștere a persoanei din 18 aprilie 2014, în cadrul căreia partea vătămată Rudii Ion l-a recunoscut pe Lisnic Vladimir, că anume el l-a lovit cu piciorul în regiunea capului și i-a sustras bunurile din buzunar (f.d.21-23);

- prin conținutul procesului verbal de confruntare din data de 29 aprilie 2014, petrecut între partea vătămată Rudii Ion și învinuitul Lisnic Vladimir, în cadrul căreia Rudii Ion a indicat că anume Lisnic Vladimir l-a lovit cu piciorul în regiunea feții (f.d.46-48);

- conform procesului-verbal de confruntare între Vieru Adrian și partea vătămată Rudii Ion din 29 aprilie 2014 (f.d.47-48);

- conform procesului-verbal de audiere a bănuitului Vieru Adrian din 13 aprilie 2014 acesta a declarat că Vova cu o garafă din sticlă l-a lovit pe Ion din spate în cap. Lisnic Vladimir l-a lovit pe Ion cu piciorul în regiunea capului, când aceștia erau jos (f.d.57-58).

- declarațiile părții vătămate Rudii Ion (f.d.248-251);

- declarațiile martorului Susac Ghenadie (f.d.252-253);

- declarațiile martorului Zazuc Mihail (f.d.254-256).

Cît privește argumentele inculpatului Lisnic Vladimir precum că acesta nu cunoaște nimic despre infracțiunea săvârșită, și există o persoană care poate afirma că el s-a aflat la dînsu la domiciliu; că navigatorul telefonului său mobil poate confirma acest fapt; că Vieru Andrei, persoana care a fost reținută la locul infracțiunii a declarat că nu Lisnic Vladimir a fost cu el; că partea vătămată nu indică concret la acesta, nu și-au găsit confirmare, deoarece sunt în contradicere cu probele din dosar, inclusiv și cu declarațiile părții vătămate.

Motivele invocate de inculpatul Lisnic Vladimir în apelul declarat precum că nu a participat la comiterea infracțiunii, au fost respinse ca fondate, or la materialele cauzei există procesul-verbal de recunoaștere al persoanei din 18 aprilie 2014, în cadrul căreia partea vătămată Rudii Ion l-a recunoscut pe Lisnic Vladimir, că anume el l-a lovit cu sticla în cap și ulterior l-a lovit cu piciorul în față și i-a sustras portmoneul din buzunar.

Declarațiile apărătorilor inculpaților, Gromovenco Vladimir și Mardari Valeriu instanța de apel le-a considerat lipsite de suport probant și legal, în același timp fiind apreciate drept o poziție de apărare.

La stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpaților Lisnic Vladimir și Vierul Adrian, în vederea corectării și reeducării acestora, instanța de apel a conchis că aceasta a fost stabilită cu luarea în considerație a gravității infracțiunii săvârșite (fac parte din categoria celor grave și mai puțin grave) și a persoanei inculpaților (ambii au antecedente penale stinse, dar anterior condamnați, se caracterizează mediocru).

5. Împotriva deciziei au declarat recursuri ordinare:

- *inculpatul Lisnic Vladimir*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pentru a argumenta cerințele înaintate în recurs, inculpatul a indicat că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și anume nu a fost dată o apreciere corectă situației de fapt, potrivit căreia a declarat colaboratorilor de poliție că nu-l cunoaște pe Vieru Adrian, cu atât mai mult nu a lovit pe nimeni cu o sticlă în cap.

Probele administrate pe caz, instanța de apel le-a apreciat unilateral, acordînd prioritate declarațiilor dubioase a părții vătămate, care a declarat că nu era în stare de ebrietate, însă în instanța de fond colaboratorul poliției 902 Zazuc Mihai a declarat că de la Rudii Ion mirosea a alcool, iar permisul de conducere a fost găsit de către martorul Susac Ghenadie anume în locul unde a început conflictul și nu în locul unde a fost sustras sau în alt loc indicat de partea vătămată.

Sușține că toate probele administrate de către acuzatorul de stat în cadrul cercetării judecătorești nu demonstrează vinovăția sa, dar din contra sunt niște presupuneri, care nu pot fi puse la baza unei hotărîri de condamnare;

- *inculpatul Vieru Adrian*, care fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casare acesteia, cu rejudecarea cauzei, pe motiv că în instanța de apel a declarat circumstanțe noi, potrivit cărora Lisnic Vladimir nu se face vinovat în comiterea faptelor incriminate, însă instanța de apel a ignorat aceste împrejurări.

6. Pe marginea recursurilor a depus referință procurorul din Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea recursurilor, cu menținerea deciziei.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de prima instanță și de apel la judecarea cauzei.

Cu referire la recursul declarat de inculpatul Lisnic Vladimir, instanța de recurs constată că, deși recurentul invocă temeiul pentru recurs prescris la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în esență, argumentele expuse în textul recursului sunt orientate spre modalitatea de apreciere a probelor, considerînd că decizia adoptată pe caz este contrară probelor administrate.

Sub acest aspect, instanța de recurs menționează că, conform prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La chestiuni de fapt se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate.

Analizînd materialele cauzei, instanța de recurs concluzionează că instanța de apel a verificat cumulul de probe administrate pe cauză, constatînd veridicitatea probelor sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conțin probele cu realitatea obiectivă.

Verificarea probelor constă în analiza probelor acumulate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor, care se efectuează prin acțiuni procesuale prevăzute de prezentul cod, cît și printr-o analiză logică a conținutului probei și a coroborării tuturor probelor în ansamblu.

Totodată, conținutul probelor verificate în apel reflectă circumstanțele de fapt constatate de instanțele de fond, fără a trezi dubii referitor la denaturarea unei împrejurări sau la redarea a altceva decît ceea ce este evident.

Concomitent, probele verificate sunt apreciate multilateral, în mod complet și obiectiv, fiind în coroborare cu circumstanțele de fapt constatate pe cauză. Or, constatarea stării de fapt ține strict de competența instanțelor de fond, iar instanței de recurs îi revine rolul de a interveni în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze,

atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare.

Mai mult, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat se apreciază ca o modalitate de apărare a acestuia, iar simpla afirmare a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr și nu poate influența convingerea instanței de judecată formată pe probe incontestabile.

În acest context, Colegiul penal constată că instanța de apel a judecat cauza sub toate aspectele în corespundere cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, care au dus la pronunțarea unei hotărîri întemeiate și legal adoptate.

Prin urmare, instanța de recurs respinge argumentele recurentului prin care susține că în cauza dedusă judecătii nu sunt suficiente probe care dovedesc vinovăția sa, or, criticile invocate în prezentul recurs constituie o modalitate de apărare a acestuia, iar nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, de vreme ce au fost administrate, cercetate și verificate un ansamblu de probe pertinente și concludente care dovedesc indubitabil vinovăția lui Lisnic Vladimir în comiterea faptelor incriminate prin rechizitoriu.

În concluzie, Colegiul penal conchide că temeiul pentru recurs invocat de către recurent nu și-a găsit confirmare în speța dată, iar acest fapt determină instanța de recurs de a dispune inadmisibilitatea recursului vizat.

Cît privește recursul declarat de către inculpatul Vieru Adrian, acesta afirmă că a relatat instanței de apel circumstanțe noi, însă aceasta a omis să se expună asupra acestora.

La aceste alegații, Colegiul penal consemnează că potrivit textului deciziei, la fila 155, vol. II, instanța de apel a respins versiunea lui Vieru Adrian dată în cadrul cercetării judecătorești, deoarece aceasta se combate cu declarațiile date de către inculpat la faza urmăririi penale, pe care le consideră veridice și confirmate prin probe administrate pe cauză.

Astfel, este de menționat că ține de intima convingere a judecătorului de a aprecia fiecare probă în parte și de a-și forma convingerea asupra concludenței și veridicității probei cercetate.

La aprecierea probelor nu pot fi date anumite indicații referitor la valoarea probantă a unei sau altei probe. Aceasta determină una din regulile esențiale ale aprecierii probelor - nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită.

În acest context, călăuzindu-se de intima convingere și reieșind din cumulul de probe administrate pe cauză, instanța de apel a respins versiunea inculpatului Vieru Adrian înaintată în instanța de apel, pe motiv că aceasta este în contradicere cu celelalte probe pertinente, concludente și veridice cercetate și verificate în instanța de apel.

Așadar, avînd în vedere că recurentul invocă doar această presupusă încălcare a instanței de apel, Colegiul penal conchide că instanța de apel nu a comis încălcarea invocată în recurs, ceea ce denotă că decizia pronunțată pe caz este una legală, pe deplin argumentată și în strictă corespundere cu prevederile art. 414-418 Cod de procedură penală, iar în atare situație se impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Vieru Adrian.

8. În corespundere cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpații Lisnic Vladimir și Vieru Adrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui **Lisnic Vladimir Evghenii și Vieru Adrian Ion**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 decembrie 2015.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru